Afară din murdărie!

Afară din murdărie!

„Adunăm zdrenţe, oase, fier şi hârtie”.", striga în cor o trupă mică de băieţi care trecea pe străzi. Doi dintre ei trăgeau în urma lor un căruţ zgomotos, încărcat eu zdrenţe, oase, fier şi hârtie.

Îmi amintesc de o întâmplare care s-a petrecut în Berlin. La marginea oraşului, departe de cartierele de locuinţe, exista un sector imens unde se transporta gunoiul şi reziduurile oraşului. Acolo era un loc urât mirositor. În acea imensitate de necuprins, în afară de stolurile de corbi croncănitori şi şobolanii care mişunau printre gunoaie căutând câte ceva de mâncare, mai era o fiinţă: colectorul de vechituri. Cu un sac mare în spinare şi cu un băţ lung în mână, el scormonea printre gunoaie căutând fier vechi, sticle, oase, cârpe si alte vechituri aruncate la gunoi. Din zilele tinereţii sale şi până atunci, acea zonă s-a întins tot mai mult, cuprinzând o suprafaţă crescândă. Într-o parte a gunoiului de odinioară au crescut de multa vreme iarbă, tufe şi chiar copaci. Dar drumul colectorului era zi de zi în urma gunoiului.

Cu toate că încărunţise, tovărăşia lui zilnica se compunea tot din doze de conserve ruginite, încălţăminte şi cauciucuri uzate, cioburi, cutii vechi de carton şi sticle, toate împrăştiate în munţi cenuşii şi gunoaie urât mirositoare. Aceasta era lumea lui de ieri, precum şi de astăzi. Nu cunoştea o alta viaţă, decât aceea de a scormoni mereu în murdărie şi praf.

Ceea ce se întâmpla în jurul lui, nu-l preocupa. Nu avea nici o legătură cu viaţa pulsantă din jurul lui. Gândurile sale se roteau doar în jurul locului de gunoi. Pentru el, valoarea unei zile se calcula după câte zdrenţe, oase şi sticle căra acasă în sacul lui. Acasă? Ah, baraca aproape dărăpănată, în care locuia, nu era căminul lui. De fapt, casa lui o constituia grămada imensă de gunoi situată la marginea oraşului, în praful şi în mirosul greu al acesteia îşi petrecea zilele lui triste.

Într-o zi însă, la locul de depozitare al gunoiului, veniră la el doi bărbaţi, un poliţist şi un funcţionar de la judecătorie, care îi cerură datele personale şi îi făcură cunoscut că este căutat. O rudă de mult uitata din Anglia îi lăsase o moştenire care consta din mai multe milioane. Dar colectorul de vechituri aproape că nu dădu atenţie celor auzite. Nu îi venea să creadă că cei doi soli se deplasaseră special pentru el până la locul gunoaielor şi că vestea lor avea vreo însemnătate pentru el.

În timp ce căutau să-l convingă, colectorul de vechituri deveni neliniştit şi agresiv, crezând ea vor să îl aresteze. În sfârşit, pricepu realitatea. Se lăsă de asemenea convins că starea lui murdară şi zdrenţuroasă nu i se mai potriveşte. Cei doi funcţionari îi oferiră banii necesari ca sa se îmbăieze, să se bărbierească şi să se îmbrace cu haine noi din cap până în picioare. Vechii lui cunoscuţi nu-l mai recunoscură. Apoi călători cu funcţionarul de la judecătorie, care îl luase de la grămada de gunoi, în Anglia, unde i se plăti de la o bancă londoneză moştenirea. Pe drumul de întoarcere îi dădu însoţitorului său unul dintre bacşişurile cele mai generoase care s-au dat vreodată, 25.000 de curo.

Ţi-ai dorit şi tu vreodată o viaţă nouă şi curată? Oare nu observi muntele de gunoi în care te afli? Discuţiile murdare pe drumul înspre şcoală, bancurile şoptite la locul de muncă, pozele arătate în secret, filmele, ilustratele şi cărţile rele caracterizează ele viaţa ta? Şi unde navighezi pe internet? Toate aceste lucruri sunt mai rele decât o grămadă de gunoi. Putregaiul şi otrava putreziciunii şi a morţii sunt în ele. Cu toate acestea, mulţi cunosc numai necuraţia şi permanenta poftă şi dorinţă nestăpânită după ele. În dosul zâmbetului radios al obrazului fardat se ascunde adesea o inima nefericită. Şi totuşi se scormoneşte mai departe în munţii de gunoi, aşa cum făcea odinioara colectorul nostru de vechituri.

Acum însă fii atent! Unul pe care tu L-ai dat uitării de multă vreme a lăsat un testament pentru tine. Chiar pentru tine! Eşti chemat la un mare drept de moştenire. Milioanele pământului sunt doar un fir de praf faţa de această moştenire, căci vei deveni moştenitor al lui Dumnezeu împreuna cu Hristos. Pe toate acestea, simţurile noastre le pricep cu mult mai puţin decât colectorul de zdrenţe moştenirea milionului sau.

Sa nu consideri însă această solie drept o glumă! Nu te gândi că aceasta nu te priveşte pe tine! Chiar dacă oamenii din jurul tău nu se lasă abătuţi din vechiul lor făgaş, tu eşti chemat sa devii un fiu al Celui Preaînalt. Aceasta a vestit-o El cu solemnitate şi doreşte să te facă moştenitorul slavei Sale. Noi amândoi nu putem înţelege tot ce cuprinde acest fapt; este mult prea mare pentru mintea şi inima noastra! Tu însă trebuie să ieşi din viaţa ta veche, din viaţa nenorocită cu miros de putrefacţie si murdară de nedescris. „Căci tot ce este in lume: pofta firii pământeşti, pofta ochilor şi laudăroşia vieţii, nu este de la Tatăl, ci din lume. Şi lumea si pofta ei trece; dar cine face voia lui Dumnezeu rămâne în veac" (1 Ioan 2.16-17). De aceea trebuie sa te laşi spălat şi curăţat pe deplin.

Ai nevoie de aer proaspăt si curat, pentru ca sufletul tău să poată în sfârşit respira adânc. Şi ce bine e „sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curăţeşte de orice păcat" (1 Ioan 1.7). Grăbeşte-te, orele sunt preţioase! Ai putea muri pe neaşteptate, mai înainte de a intra în posesia marii moşteniri!